

Szabó Ágnes Anna (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Az életkor-meghatározás kihívásai a menekültügyi eljárásokban

Ez a tanulmány a menekültügyi eljárásokban alkalmazott életkor-meghatározást vizsgálja alapjogi szempontból, különös tekintettel a gyermekek mindek felett álló érdekei védelmének érvényesülésére.

A kronológiai életkor megállapítása megalapozott kétségek felmerülése esetén az egyik legfontosabb feladat, mivel ez alapján történik a gyermekkor meghatározása. Uniós vívmányainknak köszönhetően a 18 év alatti személyeket megilletik különleges befogadási feltételek és bizonyos eljárásjogi garanciák. A téma interdiszciplináris jellegű, hiszen a jogi értékelés kialakításához elengedhetetlen az előzetes orvosi és pszichológiai vizsgálatok elvégzése, amelyeket a gyermek egyedi helyzetének és szükségletének figyelembevételével kell lefolytatni. Minden szakmai törekvés ellenére, az eredmények ebben az esetben sem lesznek minden kétséget kizáróan pontosak, mivel sokszor nem megfelelő, elavult módszereket alkalmaznak. E bizonytalanság visszaélésre adhat lehetőséget, valamint sérti a gyermekek jogait az eljárás során. Ebből kifolyólag, mind az eljáráson, mind az alkalmazott módszereken változtatni szükséges a gyermeki jogok védelme érdekében.

Kutatásom célja, hogy megvizsgáljam az életkor-meghatározás eljárásrendjét más uniós országokban, s feltérképezzem annak lehetőségét, hogy az összehasonlítás eredményei implementálhatóak-e a hazai jogrendbe.

Szabó Róbert (Eötvös Loránd Tudományegyetem)

Cigány/roma gyerekek a szocialista kori főváros kisegítő iskoláiban

Előadásom a magyarországi cigány/roma gyerekek oktatási helyzetének kihívásainak egyik fő kérdéséről, a kisegítő iskolába való áthelyezésük problémájáról szól.

A cigányok/romák integrációjával kísérletező szocialista állam már az 1960-as években felismerte, hogy a cigány tanulók nagy része gyakran túlkorosan kezdte meg az iskolát, és tanulmányi eredményeik elmaradtak a nem cigány diákokétól. Az állam megoldásként a cigány/roma gyerekeket nagy arányban helyezte át kisegítő iskolákba, ami indokolatlanul magas arányokat eredményezett néhány budapesti kerületben. A jelenség hátterében gyakran áll a helytelen iskolaérettségi vizsgálat és a „mechanikus” áthelyezési gyakorlat, mely a társadalmi és környezeti hátrányokat figyelembe véve nem megfelelően méri fel a gyerekek tanulási képességeit.

Az állam szemléletében az 1970-es évek közepétől következett be változás, amikor a kerületi tanácsok szintén is jelentkezett a helytelennek mi-